

Създаването на първото музикално училище в България се свързва с името на проф. Иван Шишманов, министър на народното просвещение от 1903 до 1907 г., който прави много за развитието на образователното дело в нашата страна.

Официалното откриване се извършва тържествено на 16.01.1905 г. С неговото име и история са свързани много талантиливи български музиканти, педагози и културни дейци – посланици на родната музикална култура по целия свят. Първооснователите на училището са пряко свързани с Пражката музикална школа. Сред първите преподаватели са завършилите Пражката консерватория: Петко Наумов, Добри Христов, Димитър Хаджигеоргиев, както и чехите Хенрих Визнер, Карел Йермарж, Алоис Мацак. Тези изключителни педагози създават хармонична сплав от култури, школи и репертоар, който дава тласък на концертния живот не само в София, но и в страната и събуждат интерес към музикалното изкуство.

През следващите години броят на записалите се ученици бързо нараства. На 12.03.1912 г. с решение на Народното събрание училището е преобразувано в държавно. След 1974 г. Софийското музикално училище приема името на големия български композитор Любомир Пипков. От 1997 г., като резултат от многогодишните му високи постижения, то е преобразувано в Национално музикално училище „Любомир Пипков“.

В течение на годините НМУ „Любомир Пипков“ се утвърждава като едно от водещите музикални училища в страната. Неговите възпитаници непрестанно печелят награди и отличия на наши и международни конкурси, изявяват се успешно по концертните сцени в България и чужбина.

През 2023 г. БСУ „Д-р П. Берон“ ще празнува своя 75-годишен юбилей. Началото е поставено през 1948 г., когато ентузиазирани български градинари създават частно училище за своите деца. През октомври 1948 г.

Министерството на народната просвета в България взема решение за откриване на държавно училище и изпраща първите мисионери – учителките Богдана Тошкова и Александрина Неделчева. Събитието впечатлява чешката общественост и по Националното радио се съобщава за откриването на българско училище в Прага. Официално то е открито на 14 февруари 1949 год. с подобаващо тържество. Училището се намира в квартал „Дейвице“, на ул. „Под кащани“ 14. Първоначално то е основно, с интернат, и се нарича Българско народно основно училище „Георги Димитров“. Трудни, но градивни са тези първи години. Благодарение на волята и будния дух на учители и пламенни родолюбци, училището започва да печели популярност, авторитетът му расте, а броят на любознателните българчета бързо се увеличава. От основно, през учебната 1989–1990 г. със заповед на министъра на народната просвета, училището става Единно средно политехническо училище, а от 7 юни 1996 г. то е преобразувано в Българско общообразователно училище и получава името на великия наш възрожденец д-р Петър Берон. От 2003 год. се намира в нова сграда в една от най-красивите части на Прага, на ул. „Рихтарска“ 1.

В Българското училище се възпитават прекрасни деца, които пеят и танцуват, спортуват; всяка година участват в училищни, регионални и национални конкурси.

Всичко, от което имаш нужда

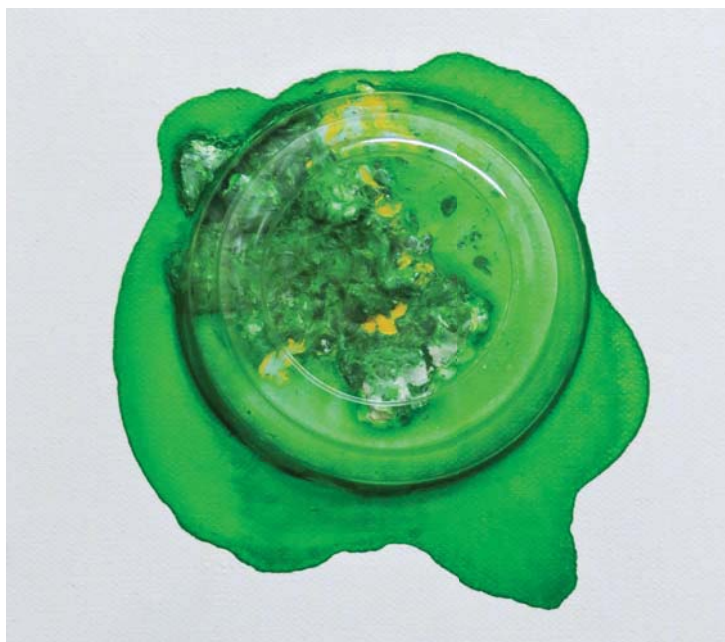
На 15 ноември, в галерията на Българския културен институт бе представен Everything you need – проект за изложба с куратор Росица Гецова по повод 30-годишния юбилей на галерия „Аросита“. В продължение на три десетилетия, втората в България частна галерия, и една от най-дълго задържалите се в историята на културния живот на София, дава пространство за изява и развитие на редица млади и утвърдени автори, работещи в България и по света. За много от тях галерията е място, откъдето започва професионалната им кариера.

Сред авторите-участници в изложбата са Александър Вълчев, Антон Терзиев, Борис Колев, Войн Де Войн, Георги Ружев, Елизабет Талауер, Катя Гецова, Катерина Димитрова, Мария Налбантова, Мира Янкова, Росица Гецова, Сашо Стоицов, София Димова.

Началото на официалната част на събитието постави г-н Володя Гоцев, директор на Българския културен институт в Прага, който подчерта, че галерия „Аросита“ е създадена преди 30 години от артистичното семейство Катя и Кольо Гецови, а в момента тяхното дело продължава дъщеря им Росица. През изминали-

те години галерията организира повече от 500 изложби и многобройни представяния. В днешната изложба участниците са 14, като петима от тях присъстваха на събитието в Прага: Росица Гецова, Елизабет Талауер, София Димова, Мария Налбантова и Сашо Стоицов.

Петимата творци, присъстващи

на изложбата бяха представени от г-н Гоцев, който започна с работите на Роси Гецова и изрази убеждението си, че всеки ден човек трябва да си сложи поне за малко розовите очила, с които да погледне на света и да му се порадва, а инсталацията на Сашо Стоицов припомня необходимостта от отговорност към природата и към това какво всеки от нас оставя след себе си, когато прекарваме времето си сред нея. Интересната композиция на Елизабет дава възможност да видим различните начини, по които можем да изкажем и изразим думата „любов“. Темата за фалшивите новини, за изборите, които правим в живота си; стъклените скулптури на Катя Гецова – всичко това бе част от изложбата.

„Светът коренно се промени през последните две години, а промените продължават на все по-нови и нови нива и вече нищо не е същото! Досегашните ни ценности, отношения и съвместно съществуване преминават през период на съмнение, крехката стабилност на света стана силно осезаема и осъзнаването колко лесно може да бъде разрушено всичко, което сме градили, се загнезди постоянно в мислите ни. Периодите на несигурност водят до преосмисляне на позицията и възприятията ни към локалните и глобални проблеми, към поглед дълбоко в себе си в търсене на отговори. Няма някой, който да не е засегнат и да не се е променил. Изкуството има това свойство да прескача граници, да дава ирационални отговори, да вижда в бъдещето“, споделя Росица Гецова. Тя изтъкна, че е щастлива да представи съвременното българско изкуство в Прага и анонсира останалите автори в експозицията. Александър Вълчев представя рисунки на Венера на Ботичели, но пречупени през стила на кубизма, търсейки своя отговор на основната тема – Everything you need – в красотата. Георги Ружев работи с мистиката и паранормалното в изкуството. Пластиката на Войн Де Войн, пърформанс артист, се нарича „Изчистване на кармата“ и може би има някаква препратка към Прага и прословутия часовник на Староместкия площад. Младият автор Катерина Димитрова работи с човешкото тяло и в своето творчество търси вътрешната му красота. Според Мария Налбантова човек има нужда да намали темпото и да се съсредоточи върху вътрешните си преживявания. Борис Колев се представя в изложбата с голямомасщабна творба, която изобразява хора, които са изплашени от нещо, а цветята около тях отново са символ на необходимостта от красота в живота ни. Мира Янкова е аниматор и режисьор, най-новият ѝ филм е специално подготвен за тази експозиция и представя страховете ѝ от това, което се случва в момента в Европа и по света.

Всеки от авторите интерпретира темата „Всичко, от което имаш нужда“ по свой начин и дава свой отговор, а на публиката е оставена възможността да намерят и други гледни точки. ♦